

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ στρέμματα

Τῷ παλαιότερῳ
Γοινῷ

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, &
ΓΝΩΜΙΚΑ.

Venustissimum Anchorum Georgica, Bucolica, & Gnomica poemata que superuent.

Accedit huic editioni
Is. Hortiboni Theocriticarum Legionum libellus
Catera sequentes paginæ indicant.
Coloniæ Allobrogum.

Arud. Iohan. Viguon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS SELECTORI
benevolo S.

No si necius, letter, quid in hac nostra editione, prater
ea que priore habuisti, si praetitionis pauci rem habeas:

Primum Graeca ut quam emendarissimè ederentur e-
peram studiose dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.

Tertio, quadam adiunctum carmina partim Theo-
crati, parem aliorum poetarum, qua in priori dectarunt:
quadam etiam qua in nullis reperias.

Musas quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbar argumentum alienum, edere usum est.
Postremò, Iacobi Horriboni Leteronum Theocraticarum
libellum addidimus, ex quo cum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quā emēdatūr, quā explicantur.

I. CRISPINI. de sua editione
discep

Si decus est paucis quam plurima dicere, & aplo:

Quidni etiam exiguo claudere multos libros?

OECONOMICA TOTIVS. OPERIS PRÆFA- TIO,

JOHANNIS CRISPINE.

RARIORIBUS defessam laboribus quid vetat in amores non-nunquam Poetarum horros re-quiescendi gratia excutere? Sanè fuit ea mihi iam dudum in primo vendis (quoad potius literarū studiis volutas, ut quam à grauioribus illis, in primis Autoribus edendis orij quid supereret, secundariis qui ad humanitatem pertinent, impenderem. Maxime verò eis qui viciniores origini, ut Plato monet in Philebo, mihius attackarum sordium habent: qui verbis ledis, aptis & illustribus idem effi iunt, quod pictores praetant suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino adhibitis & eleganter. Ac quam superioribus annis ab Homero poetarum principe cæptum esset, nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascruum illi ομήρον, Theognidem quoque & Phocylidem: Theorum aliósque primarios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ scriptioris dotes vetustatem ferre potuerunt, prosequi non iniucundum duximus ea forma qua & domi & foris oblectet, nec impedit circumgestantem. Distinximus quidem eos velut in tres classes, quarum primam Hesiodi

operibus tuis συγχρόνος: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλοῖσι φίσαις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistola tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa te cognoscent candidi. Lectores: ne aut prolixiori præfatione peritundam horum Poetarum lectionem remoreris, aut verecundia terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem suscepsum hunc laborem in que eo doctorum virorum præstata operam atque industrias studiosis nec inutili nec ingratam futuram, cum & Latina versio, qua de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: ut etiam brevibus ea annotationibus indicata sint qua necessaria erant, huiusque enchiriodoli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant, pleraq. nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atq. Latinè doctissimus: multa etiam apud B. Martuardū contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis qua Simmias Rhodio attribuuntur; qua preterquam quoniam sunt φύγα arbitratu veteris Authoris effici corruptissima erant. Ioannes Pediastinus Theocriti Σύγχρονος declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τὸ Θεοκρίτου σύγχρονος αὐτίγραπτο μόνον ὄντος, οὐαὶ τῷ τῶν ἡθῶν μετανιώσαντος τούτῳ τῷ αὐτοῦ γένει τῆς μητρὸς θεοσύνης ἵστορι ἐχεῖται, καὶ τὸ εἴληφις τοῦ σωτῆρος ἢ τῷ τῷ μὴ χρή τῷ αποκλινομένῳ οὐδὲ πισταὶ ξεψιλοῖς, πολλαὶ μητρῶσιν αὐτοῖς.

Quæ antè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Secari, ænigmatis

TOTIUS OPERIS.

gmaticis Simmiz commentis prædicti usurpatæ
que meritò possent. Hæc verò brevibus idcirco
non abs re præfamur, ut intelligent studiosi adoles-
centes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed
refert os tanta Poetarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiærumque grauitate ac varia-
tore plenos, ut maiora volumina non solum ope-
ratum & opéris difficultate supererant, verùm etiam
utilitatem grato compendio (his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant,

P. O E T A R V M Q V I T R I-
bus distinctis librīs, vno tamen ī XEODI
comprehenduntur, ca-
talagus.

I.

G E O R G I C A.
HESIODI ASCETIC
OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiódum, cuius
autoritas tanta erat ut ipsius carmina tan-
quam oracula & ἀξιόμετρα quadam commu-
ni sermone usurparentur.

F S C V T Y M (H E R C Y L I S .)

Dionysius Longinus Rhetor, in libro ~~ad~~ Æl. Æl. 340,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Alpis sit Hesiodi genuinum opus.

THEOCRONIA.

Annotationes in Epja à Hippo, Phillipo Met.
potissimum, Frisio & Cabino debentur.

THEOGONIA eiusdem Poer. Cui addita ge-
nealogiarum compendiaria descriptio, nobis à
D. Porto Cretean communicata, plurimum lucis
adferit.

II

B R C O L I C A.

THEOCRITI STRACUSI

Eidyllia, apta ad Poetices principia excolendas
qua à primis pastorum quietis meditationibus
profesta dicuntur. Virgilius à Pastoribus exorsus
ad Aratores se transtulit: & ab Aratoribus ad He-
roes: qui etiam Pastorum requiem in ipso Ecclou-
gi, i. principio ob oculos posuit,

Ti yre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Vyntemius aliisque hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIE RHODII,

O V V M. A L A S. S E C Y R I M.

Restituit suis metris, enodatéque exposuit Aube-
rius.

MOSCHI SYRACUSI

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mekerchi-
tum ex Ful. Ursini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis ver-
bus à F. Jamotio redditum.

III.

G N O M I C A.

THEOGENIDES Megarenis verissimi-
mi Poeta sententia elegiacæ annotationibus se-
lectis E. Vineti, I. Hetelij I. Schegkij, aliorumq.
lucubrationibus expolite.

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDI s poemata admonitorium
PYTHAGORÆ carmina aurea scholijs V.
Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
SOLONI sententiae que super sunt,
TYRTAEI varia,
SIMONIDI pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENII,
MENECRATIS,
POSIDIPPLI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & oracula
non sine honoris prefatione citarunt. Plato (in-
quam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenzus, Dion, Chrysostomus, Philo Judæus, ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUE
tur eadem tercia Enchiridij parte.

SEVARIO RVM Libellus, continens
aliorum quoque Poetarū sententias: quae madmo-
dum ex indice ad calcem illius tertie partis
apposito constabie.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index comon-
titur.

Fruere his, o Philemone, & nostris studiis fauc-

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX. SVI DIA.

Tyrtæus. Archimbroti filius Lacon aut Milesius,
Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis
fertur Lacedemoniis, cum aduersus Messenios bel-
lum gerente, victoria author fuisse. Est autem vnu-
stili virpote qui eodem tempore cum septem (qui vo-
cantur) sapientibus vixerit, aut etiam antiquior. Flo-
ruit saltem circa 35. Olymp. Scriptis præcepta vite
versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX. TIRTAEO,

De virtute.

NO memorandus mihi vir, nec in preio ba-
bendus videretur,
Seu virtutu pedum seu gratia luta:
Neque si Cyclopum habeat magnitudinem &
robur,
Et curre do vincat Thracium Aquilonem.
Et forma strvel ipse Tithono praestans,
Et locupletior quam aut Midas aut Cinyras reges,
Neque si Tantudem Pelopon regno vincat,
Lingua que Adrasti suauissimam habeat:
Neque si gloriam omnè prater bellac fornicatione habens,
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustinet cadem videlicet cruentam.
Et propinu hostem stare cupiat.
Hec virtus est iuc opimum inter homines premium,
Et maximè decorat virum iuuenem, à quo gerintur.
Commune hoc bonum est ciuitatis, & uniuerso populo,
Si quicunque progressus inter pugnantes in prima arie
Constat in ipsius frigide præsue oblinisceatur,
Vnam & enimum passione oblitus perirebo.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑΡΙΩΝ.

Τυρταῖος Αρχιμηβύτης, Λάκων ἢ Μαγνησίας, ὁ εὗρετος τὸν σκλητόν τοῦ λόγου τοῦ μέτεπερ γενοσθέμενον Λακαδιμονίων πολιορκίας Μιαυλιώτες θητεραπεύεις εἰς πενήντα δέκα τριῶν αἰώνων, σύγχρονος τοῖς ἐπὶ τὰ κληθῆ οὐστοφύτες ἡ καὶ παλαιότερος ἄνηστος γοῦν καὶ τών λα Ολυμπιακῶν οὐρανοθύρας διάλεγεταις, καὶ μέλη πολεμιστές εἰσβιβλιατές.

ΒΕΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Πέρι τοῦ πολεμικῆς αἵτης.

ΤΤῷ μὲν μηδεδύτειν, οὔτε δὲ κόρην αἴσθατο
Σίλιν.

Οὔτε ποδὸν αἴτης, οὔτε παλαιότερον οὐτίς,
Οὔτε εἰ τυκλάπων μὲν ἔχει μάγιδος τοῦ
Σίλιν τε,

Νικαίνει δέ Βίσσων Θρακίην Ερέτου.

Οὐδὲ εἰ Τεβρώτοις φυλαῖς χαρεῖτερός εἴην.

Πλευτοίσι δὲ Μιδωναῖς Κατύρροι πλέον.

Οὐδὲ εἰ Ταρταρίδαις Ηέλιόποιο βεστιλύτερος εἴην,

Γλωσσαῖς δὲ Αρμιστού μετεγγυήσας ἔχει.

Οὐδὲ εἰ πᾶσσα ἔχει δόξαν πλαίνειν εἰδότες αλλήλους.

Οὐ γοῦ εἰπεῖ γάδες γέγονει ταῖς σὺ πολέμῳ,

Εἰ μὴ τοτηνῆς καὶ δέσμων φόρον αἱματόπετρας,

Καὶ διῆδον ὄρεγον τὸν γύψοντας εἰσερέπεις.

Ηδὲ αἰτητοῖς δεῖθλοι εἰς αἰθρόποιον αὔριστον

Καλλιτέττει τε φέρεται γέγονει ταῖς αἰδεῖς νέοι

Σανδροῖς δέσμοις τοι το ποντί τε παντί τοι διάμυχοι,

Οστεις τοῖς διτζαῖς εἰς αερμάγοντο μάρην

Ναυαρεστοῖς, αἰσχυνέσθε τοι φοργῆς δέσμοι παρεῖναι τοι αἴσθηται,

Ψυχήν τοι διατείνει τοι μάρης πορφύρης.

Animusque ad manum obcursum proximum virū attulit
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suaque industria pratiq; flatus regit.
 Ipse autem in prima acie prostratus charam amittere vitam
 Cincarem, & populos, & patrem honestans:
 Multis per petitus & scutum rovandum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriori parte sauciatus.
 Hunc verò lugens, pariter iuuenes, senesque,
 Et gravi desiderio tota cuncta funis ipsius ne prosequantur.
 Huus sepulchrum, & liberi inter homines praetuli sunt
 Itenique nepotes, & omne posterorum genus,
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,
 Sed quanum sub terra fu, manet immortale,
 Quem se fortiter gerantem manentemque, & pugnantem,
 Propatria & liberis uobemens Mars peremuit.
 Quod si effugeris, sortem mortuorum longum inducentis speras,
 Et uictoria potius splendidam gloria pugna antefixa
 Ipsum ex aquo omnes iuuenesque senes, ne caluit,
 Multisque incundo affectus ad Oream abiit.
 Senescens autem inter cives praecollit, neque quis illas
 Ladere, nec irromperet nec immobile caput.
 Omnesque in sedibus iuuenes simul & aquales
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
 Huus igitur virtus ad summum peruenire nunc eligit
 Nicatur animo, non reuulsus bellum.

EIVSDEM.

alias Callini.

Quandiu corporis? quando strenuam habebitis animam
 O iuuenes? an non veremini vicinos,
 Ob tantam ignorantiam? In pace autem uobis videmini
 Sede: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum supplevit Camerarius.
 * Quin scutum aliquis arte in pratio hosti obtendat,
 Et aliquis moriens ultimè jaculum enicit,

Θερμών ἢ ποιητὴν τὸν πλησίον αὐδρα παρεῖσθαι.

Οὗτος αὖτε σύγχρονός γένεται ἐπιλέμπων.

Αὗται ἢ μυστήριαν αὐδράν ὅπερεψή φέλεγμας

Τριχεῖσας, πανδῆτε τὸν κύκλον μετάγγιστον.

Αὗτος δὲ σὺν αὐτῷ ποιητὴν φίλον αἴτιον θυμότερον

Λέγει τὸν κύλικαν τοῦ πατέρος δικλείσιον.

Πειλατὴς δὲ τέρποντος τοῦ αὐτοῦ θύμου θυμότερον,

Καὶ διὰ Θερμηκούς προσέβαλεν οὐλαβόρος.

Τέτοιος δὲ οὐδεποτεπιούσιος μέρος θύμος τοῦ γέρουτος,

Αργελέως ἢ πατέρος παῖστα κάκηνον πέλλει.

Καὶ τύμπανον ποιῆσις ἡ αἰδηράποιες ἀφίσιμος,

Καὶ πλαθόντων ποιῆσις τὸν γέροντας ἀλεξάνδρον.

Οὐδέποτε κλέος εἰδεῖν διπόλιτον καὶ δὲ τοῦτον ἀντί,

Αλλὰ τὸν γῆς αἴροντας γέροντας αἱ θεάτροις,

Οὐτονόμοις εἰσένενται, μέρος οὐτού της μαρτυρίαν τοῦ

Γῆς αὐτοῦ καὶ παῖδεων θεούσης Αρτικόλεον.

Εἰ δὲ οὐρανού μέρος καὶ τοῦ πατέρος θυμός τούτος,

Πατέρας δὲ αὐχμῆς αὐλακού μέρος τούτος,

Πλατύτερος μὲν τομῆσιν θύμος τούτος ἢ τοπελαιοῦ.

Πολλάκις τορπαλέα παθῶντας γέροντας τοῖς αἴσθησι,

Υπερέσκεψαν δὲ αὐτοῖσι μεταπορίταις καὶ τοῦτον

Βλαέπλεσιν ἄτροπον μέτεν σύγκεκριτόν.

Εὔδοτος δὲ Χαρίς, οἵ τοι πατεράποτες.

Τελέτης τοῦτος ἀγαπήσας εἰς τοὺς πατέρας εἰκόνας

Παρερέθει, θυμότερος μὲν μεθεῖσις πολέμου.

ΤΟΥ ΛΤΤΟΥ.

ἢ Καθηγίτη.

Μέχρι τοῦ κυρτέλλεινθι; καίτ' αὐτοὶ μετέπειτα θυμόν,

Ωντεις; οὐδὲν δὲ αὐτοῖς αἴρεται περιτύπωτας,

Ωδὲν οὐδὲ μετέπειτας; ἐν τοιποτῷ ἢ μετέπειτα

Ηδὲ, αὐτοὶ πάτεροι γαῖας αἴρεσσαι ἔχει.

Εἴναι τοις αὐτοῖς θέρισιν στρατιώταις πολεμίζειν.

Καὶ τοις διατεταμένοις θέρισταις αἱρετούσι τοι.

Καὶ τοι

Honor enim est & ornamento viro pugnare.

Pro patria, & liberis, & tanta-voce

Aduersus hostes Mors autem aderit, quandocumque

Par, & destinauerint. Sed age qui spiam recta pergas

Extensu in alium gladio, & sub scuro foree petras

Foueat, cum primi incipit committi pugna.

Non enim morte in effugere fatale est

Virum, ne que si a maioribus immortalib. genio ducat.

Sape quis elapsus e pugna soni inque celorum,

Euant, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.

Atque hic sane nec amicus est populo, nec gratus:

Illu u. magnus & parvus debent siquid passus fuerit.

Universus enim populus virum fortrem desiderat

Defunctum, & uuentem vero instar semides capiat.

Nam coram intuentur illum uelut terrim:

Quippe solus multorum equar faciunt.

E IV S D E M.

Veruntamen Herculis genus invictum estis:

Confite, nondum Iouis facies auersa est a nobis.

Nec communis turbam formidetis, ani metuere,

Quin recta quisque hostibus seneam obuerat

Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,

Sed solis splendoris gratum, subicurus factum.

Nostis enim quam grania sint Martis luctuosi operas,

Nostis etiam impetum permolestibelli.

Et quandoque fugistis ipse, quandoque alios fugastis,

Iuuenes, uirumque uiris experii estis.

Nam ex illis qui cudent una persistentes

Coniunx in hostes aduersos impetum facete.

Perplici occidunt, reiroque seruant populum:

Timor tuum autem virorum ognis peric virtus.

Vix autem al. quis verbis explicare possit,

Quanta incurias mala, vir qui se turpiter dederit.

Τοιμῆν τε πρὸ δὲ καὶ ἀγλαὸς αὐτῷ μάχεσθαι

Γίς περὶ καὶ πάσσον, καὶ εἰδίκετο μέλοχοι,

Δισδεμίσιν. Θεωρεῖτο δὲ πολὺ ἔατερ, ἐπεόπτης καὶ φύγει

Μοῖρα, ὄπικλασσος· ἀλλά πειθῶντος ἦτο,

Ἐχος· αναχρεφτος, καὶ τὸν αἰστοῖς δημιμονίτον
εἰσεστε τὸ περὶ τὸ μητρικόν εἶδος πολέμου.

Οὐ πόρος καὶ θαυμάτων γε φυγεῖς εἰπερμέμψεις.

Αὐτῷ δὲ εἰ περιγένεται, οὐδὲν αἴσταντων.

Πολλάκις φίστηται οὐ γάρ καὶ νεῦπον αἰνότατον

Ἔρχεται δέ δι' οἰκεῖον μοῖρας καὶ χρεῖαν τον.

Αλλ' εἰ μὲν ἡμίνας σύμμαχοι φίλοι, καὶ δὲ ποθήσει-

Τὸν δὲ ὁμοιότερον σεβίζει μεγάλη, μὲν τὸ παθητόν.

Δειπνὸς γε ἔμπτακτο ποσός· κρατεύει σερός αἵρεσις

Θυντοκότος· ζωαν δέ, αἴξος ἡμίτισσαν.

Πλαστὴ δὲ μετὰ πύργου στροφής μοῖραν ορθίσσει,

Βρεττὸν πολλῶν αἴξει μοιώσεις.

ΤΟΥ ΛΑΤΤΟΥ.

Αλλ' Ηρακλῆς γε μείζωντος γέρεος ἐστι.

Θαρσεῖται, ἥπερ Ζεὺς ἀναχειρεῖ λοξόν, ἔχει.

Μηδὲ αἰσθανθεὶ πληθυσμὸν αἰκισθεῖται, γενετὴ σοβαρᾶτος

Ιστος δέ εἰς τρεφράχιον ασπίδαν αἷρε ἔχεται

Ἐχθροῖς εἰπεῖς τούτοις θέλεμέν τοις οὐ μελάγκας

Αἴγαστος καὶ οὐδεὶς πέλεσσος φίλος.

Ιτε πόρος Αρσεως πολυμελεκτοῦ ἕργον αἰρεσιλίας.

Εὗ δέ ὄργανον ἔσταιτον αἰρεσιλίας πολέμου.

Καὶ μήτε εδυγότων τέ μετονότων τοις ἔγνωσθε

Ωνίσις, ἀμφοτέροις δέ εἰς κορεγονότοτεν.

Οἱ δέρη γε τελιμάνωσι παρ' αἰλίοισι πρόσοποις,

Βεττὸν αὐτοχειλίων καὶ αυροφερούς οὔτες,

Πανεργεροις θυντοκότοις σάνισται λαὸν ἐπίσταται.

Τρεπτότων δέ αὐτοῖς πάσσοντος δέποις αἰρεσιλίας.

Οἱ δέ εἰς δέντηται ταῦτα λέγοντες αἴνοισι εἴκασται

Οὐας, αὖτις σισχεῖ πάθητον γέγονται αὐτοὶ Κανέοι.

Ignominiosum namque est turcum sanciare.

Viri fugient in aduerso pralio.

Turpe quoque est iadaver in pulvere prostratum,

Atque ergo hasta cuspidi vulneratum.

Sed progressus quispiam manu firmus utroque pede.

Terra infixa, labia dentibus primordens;

Bonora & tibias inferre, nec non pectus humerisque,

Lati clypei umbone contingens.

Dextra verò manus validam hastam turqueat,

Terribilemque in capite cristam morat.

Morta aggrediens falta discar bellare,

Nec aste' procul ab sit clypeum gerere.

Sed congregiens quispiam, continuus longa hasta.

Vel gladio percussurus, hastam capiat:

Espadem pedi iungens, clypeumque clypeo admodum,

Nec non cristam crista, galeamque aptans gallo,

Bellorique obuerso peltore contra hostem pugnet,

Vel gladij capulo, vel hasta pralonga arrepa.

Vos autem leuis-armatura-milites sub scutis aliunde alijs.

Trepidantes, grandibus pugnare lapidibus,

Hasta'sque latus concorquere in hostes,

Vestram propo armaturam permaneatis.

B Y S D E M.

Præclarum est, in prima arie si occidas

Vir bonus, pro parvia sua pugnans.

At si quis urbe sua pinguiusque armis relitti

Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum.

Cuius chara matre vagans, & se'e parente,

Cumque parvulos filiis, & adolescentula uxore.

Inmisus namque erit ad quoscunque peruenient,

Indigentia vietus & odiosa paupertate.

Eenus suum infamat, & formam decoram turpat

Omnis generis amictas, & magia cum sequuntur.

Περιγέλλεται γονόπαδο μετάρρυνόν έχει σταίζειν.

Ανθρώπος φύσιοντες σκοτώει πολέμων.

Διασχεδός δι' οὐδὲ τόκως καταπείλημος στηνήνος:

Νέφτων όποιος αὐχμῆ μουριάς εἰναιαρέμος.

Αλλά τις δι' θιασαῖς λαρύτη πεσεις αὔμαρτεργιατις

Σπειραχθεὶς θέλη γάρ χεῖταις οὐδεῦσις μακάρη.

Μαρφύς τε κατέψεις το κάτω καὶ σύντα καὶ οἴμοις

Λαστίδης θύρείνες γαστρὶ κατελυψάλμοις.

Δεξιόπορον δί' έν χειρί παντού οὐδεύμενον θύχεις

Κατετών ζαφειρούς μελόν οὐδέποτε πλοφαίης.

Ξροῖσιν οὐδὲ θύρεισιν διδεσκαλίδης πολεμίζεται,

Μηδὲ ξεποτείς βεβίωντες οὐδείδης έχειν.

Αλλά τις ιγνύς ιστημένος δίπλα της μακρύς

Η ξένοις οὐ τάλαιπον διέπειν αὐτούς οὐτοις.

Γαγγαλία παρ' ποδί θεᾶς, καὶ ίπταις οὐδείδης οὐδείδης θύρεισιν.

Εν διαρρήσι το λόφῳ καὶ κακήν πανί,

Καὶ σέρνοντες σέρνοντες αὐτῷ μαχάδηνος

Η ξένοις κακήν ή Σόρης μακρὸν ή, οὐτι

Γρυπής δί' αὐγούμενος νέστης οὐδείδης θύρεισιν οὐδείδης.

Πτυχοτοπία μογάλοις βάλλεται χερικόδησες,

Ιανουάριοι τι ξεσύνοντι άκοντίζονται οι άντεύεις

Ταῦτα πανταπλίαις πλευσίοις ιστέμμοις.

ΤΟΤ ΛΤΤΟΤ:

Τεθυάρδην γονόπαδον θέλη φευκάχεισιν πανίται.

Ανθρώποις άγαδόν, αφεὶς η παπείδη μαρτύραδηνον.

Τέλιον δί' αὐτούς παλαιοὺς καὶ πίστας αὔξενος:

Πτυχοτοπία παύτων ήστης αὐτούς τοις

Πλεγόρδηνοι σωμά μοτεῖ φίλη καὶ παπεῖ γέργηται

Παντοί το σωμά μακροῖς, πουρεύεται αὐτούς.

Περιφέρεις αὐτὴν γονόπαδον μοτί αυτούς οὐτανταπεῖ,

Χρυσομοσιών το εῖκονι καὶ συγκρήτηνίδι.

Αλλοχύνη το γένος, καὶ δί' αὐτούς ειδούς ελέγχεται

Πέστα δί' αὐτούς καὶ κακότης οὐταπεῖ.

Tantem sic errantem hominem nulla decori exra
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
 At nos animo forti pro terra hinc pugnemus, & pro libe-
 Moriamur, ne quaquam ante parcentes.
 Iuuenes, a deo in uicem iuncti: pugnace,
 Neque tu: pu: fuga, aut timor: initium facie.
 Sed magnum fortemque concipue animo imperium:
 Nec pugnantes aduersu hostes tua ratione habete.
 Veterana aut: quorum genia non amplius sunagilius
 Grandem relictis ne fugito.
 Turpe est si in prima acie prostratus.
 Iaceat ante iuuenes vir senior,
 Candidum iam herbens caput, barbamque canam,
 Animam effans fortem in puluere,
 Cruenta charis manibus pudenda regins,
 (Quæ oculi incueri & turpe & indignissimi est,))
 Et denudatus corpore iuuenibus aut in omnibus fin
 Et pulchrum pulchras florem habeat.
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabili
 Est, iuuu adhuc, strenuu. a si in prima acie cecidit
 Sed progressu at pugna quispicam maneat utroque
 Tiriq; infixo, labia dentibus premordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
 postrenum his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginius, catmio-
 lamicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus
 bris, & Lambos. Floruit autem 426. annis post
 Ium Troianum. Primus Lambos scripsit secund
 quosdam.

ΣΙΘ' οὗτος ἀνθρός τος ἀλεπύδης καὶ μεγάλης
Γίγνεται, εἰτ' αὐτῷ εἰς ὅπας τελέσῃ.

Θυμῷ γῆς αἰσχεῖ τὸν ἡμέραμέντος καὶ πορείαν
Θεότηταν, φυχέστη μηκά τι φεύγομενος.

Ωντες, ἀλλά μηχανεῖται πάντας εἰς μέροντας,
Μηδὲ φυγῆς αἰσχεῖς αρχέτες μηδὲ πόλες.

Αλλὰ μέρας ποιεῖται καὶ δύκεμος στρατού,
Μηδὲ φροντίζεται αἰσφάστη μαρνάμενος.

Τοὺς δὲ ταῦτα περὶς αἰτεῖται γεύναται ἐλαφρεῖς
Μή κατεῖποι τας φύγεται τοῦ γραιούς

Αἰσχεῖς γὰρ δὴ τότο μὲν πορμαχεῖστη πούστης
Κεῖσθαι, τοιίδε τοιαν αἴσθηταν αὐτούς ταῖς αὐτορούς,

Ηδὶ λαβούσι τούτην καρπή πολεόν τοῦ γέμεος,
Θυμὸν, διτοπειστήν φύγειντο στρατοῖς,

Διμοσίεστιν αἰδεῖς φίλαις στρατοῖς ἔχειται,
(Αἰσχεῖς ταὶς γένεσιν μοι καὶ τομοῦτοι ἴδετε.)

Καὶ χρεία γυμνωθέντες γίνονται δὲ πούτης ἐπεισκεν,
Οφελοῦσι τοιαντας καὶ λαβούσι αὐτοὺς ἔχει.

Αἰσφάστης μὲν θρυππῶντις ἴδεται, ἐραπεῖς δὲ γυμναῖς
Ζευς τοῖς, καρπὸς δὲ στρατομαχοῖσι πεπόντι.

Αλλά τοι δὲ μικραὶ εὐρέται ποσὶν αἰμοτίρηστοι
Σπαστούσις ὅπλη γῆς, χειλος ὁδοῦσι δεκούνται.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΔΑ,

Περὶ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κρέπω, Λιμοργῆτος, ιαμβοχεάφος ἔμπολος
Φειδεογίας στριβελίστης βιάμβης γέγονος δὲ καὶ ἀντοῖς,
μετ' ὧν καὶ στριβελίστης τριστικῶν, ἔχειται ιαμβητος οὐρανοῖς
πεποντὸς κατά πτερούς.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

AVTHORVM.

QVORVM POEMATA HOC
ENCHIRIDIO CONTE-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarenus pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
78.

PHOCYLIDES, pag. 101
Versus Phocylidi attributum apud Aethenatum,
tum apud Stebzaum, pag. 113

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 114

PITHAGORE carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amer-
pach. 126.

SOLONIS sententiae elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata cum à Philone, tum à
Clemente Alexandr. pag. 143

TIRTHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
158.

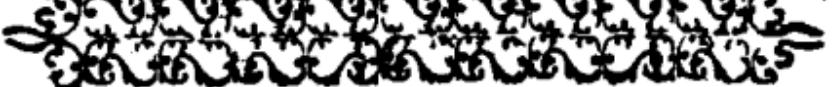
Gnomica eiusdem in mortem, pag.
163

RHANI, de imprudencia, pag.
171.

EX NAVMAGELI scriptis sca-

I N D E X.

tentia.	
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 173 pag. 176
P A N I A S T D I S in incontinentiam,	177
E x O R P H E O, de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quod breuis sit,	
184	
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam & Spem,	189. & 191
C A L L I M A C H I noanulla,	194
E V E N I Parv sententiae,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M E N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandra,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S AVTORES INSEQUITVR

Senariorum libellus, continens diuersorum Poëtarum sententias singulares: quarum capita hæc sunt.

<i>IN</i>			
Amantem,	212	Artem,	226
Amicum & Amicos,	230	Attentionem,	226
Animum,	352	Anaritiam,	234
		Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	284	<i>Influo,</i>	20	<i>Trem,</i>
<i>D E</i>		<i>Inuentate,</i>	21	<i>Vum,</i>
<i>Bonis virtu,</i>	200	<i>Landem,</i>	22	<i>Sanitatem,</i>
<i>D E</i>		<i>Leges,</i>	23	<i>benetatem,</i>
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Liberos,</i>	24	<i>seruos,</i>
<i>Conflio,</i>	204	<i>Lucrum,</i>	25	<i>silentium,</i>
<i>Continentia,</i>	210	<i>Medicos,</i>	26	<i>seruitum,</i>
<i>Curiafisia's,</i>	224	<i>Mendacium,</i>	27	<i>spem,</i>
<i>D E</i>		<i>Moderationem,</i>	28	
<i>Deo,</i>	212	<i>Marorem,</i>	29	
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moriam,</i>	30	
<i>I N</i>		<i>Mutierem,</i>	31	
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mutuum,</i>	32	
<i>I N</i>		<i>I N</i>	33	
<i>Famem,</i>	216	<i>Naturam,</i>	34	
<i>Felicitatem,</i>	220	<i>Neceſſitatem,</i>	35	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Nobilicem,</i>	36	
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Noſteram,</i>	37	
<i>Fursum,</i>	218	<i>Nuptias,</i>	38	
<i>A D</i>		<i>DE</i>	39	
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Occultis,</i>	40	
<i>A D</i>		<i>Odio,</i>	41	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Opibus,</i>	42	
<i>Hortationem,</i>	229	<i>Oratione,</i>	43	
<i>Hospites,</i>	238	<i>DE</i>	44	
<i>D E</i>		<i>Parentibus,</i>	45	
<i>Improbis,</i>	224	<i>Pauerpato,</i>	46	
<i>Industria,</i>	232	<i>Peccato,</i>	47	
<i>Infirmitate,</i>	210	<i>Pietate,</i>	48	
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Punitio,</i>	49	
<i>Inniria,</i>	228	<i>Populo,</i>	50	
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Præsibus,</i>	51	
<i>Irascimēta,</i>	220	<i>Prudenter,</i>	52	
<i>Indicio, & divina Iustitia,</i>		<i>Proletrianis,</i>	53	
<i>214</i>			54	
<i>Impugnando,</i>	220			

ADDITA
Superioribus
Comicornit
Novisibus

PHILEM
die Poeticae
23

ALEXIDI;
AMPHID
ANAXIAN
ANTIPH
APULLOD
DIPHILI
MENAND
BLODORI

I N D E X.

IN		<i>Superbiām,</i>	238
in Regem,	202	<i>D E</i>	
in Rūm,	204	<i>Tempore,</i>	234
IN		<i>Tolerantia,</i>	228
Sanitatem,	228	<i>D E</i>	
Senectutem,	234	<i>Veritate,</i>	202
Seruos,	210	<i>Vita,</i>	203, & 212
Silentium,	226	<i>Vituperio,</i>	234
Sororium,	228	<i>Voluptate,</i>	212
Spem,	210	<i>Virtute,</i>	200

Ex I. Mertely veritate.

**ADDITA SVNT EIVSDEM CVM
Superioribus argumenti nonnulla ex veterum
Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Stephan-
o versibus expressa.**

PHILEMONIS qui noue scu[m]edie Com-
die Poëta fuit,
pag.
255

ALEXIDES Thuri,	240
AMPHIBIS Athensonis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodii,	243
ANTIBHANIS Carysti,	244
APOLLODORI Gelci,	245
DIPHLI Sinopensis,	249
MENANDRI Athensonis,	250
DIODORI Sinopensis,	258

INDEX.

EUBULI	Atheniensis,	25
HIPPARCHI,		26
NICOSTRATI,		26
PHERECRATIS	Atheniensis,	26
CRATETIS	Atheniensis,	26
ERIPHI		26
CLEARCHI.		27

FINIS.